ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Δ.΄ Άριθ. 264 | Διευθυντής: Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ | Δευτέρα 14 Ἰουνίου 1926

ΑΗΔΕΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΕΙΣ

Ὅντως ἀηδῆ ἀναγνώσματα εἶδον τὸ φῶς εἰς ὅλας τὰς ἐγχωρίους ἐφημερίδος, πλὴν τῆς «Ἐλευθερίας», ἀπὸ τῆς ἐπαύριον τῆς ἀνακηρύξεως ἐντεῦθεν τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας Κου Παγκάλου, δι' ὧν ἀναγνωσμάτων ἐσκοπεῖτο νὰ παρασταθῇ ὅτι ὁ Κος Πάγκαλος δὲν ἦλθεν εἰς τὴν Ἤπειρον ἵνα μελετήσῃ ἐκ τοῦ πλησίον τὰς ἀνάγκας τῆς ἐγκαταλελειμμένης ταύτης Χώρας, ὑπὸ πασῶν τῶν προκατόχων αὐτοῦ ἑλληνικῶν Κυβερνήσεων, ἀλλὰ μόνον καὶ μονονοὺ διὰ νὰ λανσάρῃ ἐνδεεῖς ἀτομικῶν κεφαλαίων πολιτευομένους τινὰς εἰς τοὺς Ἠπειρώτας ἐκλογεῖς! Οὕτω εἴδομεν εἰς τὴν συνάδελφον «Ἤπειρον» συστάσεις ὅπως τοῦ Κου Παγκάλου ὑπὲρ τοῦ ἀγνώστου εἰς τὸν ἐντεῦθα ἐκλογικὸν Κόσμον κ. Δ. Ἀραβαντινοῦ, τὰς ὁποίας δὲν εἶχε τὸ θάρρος ὁ ἐντεῦθα ἐκπεσταλμένος τῆς «Προκυδυνῆς» τοῦ κ. Δ. Ἀραβαντινοῦ κ. Γ. Ἐξελέπης νὰ τὰς τηλεγραφήσῃ εἰς αὐτήν, εἰς τὸ φύλλον τῆς 9ης Ἰουνίου, ὅπως ἐτηλεγράφησε τὰς ἀφάλλας δηλώσεις τοῦ Κου Παγκάλου. Εἴδομεν καὶ εἰς τὴν «Ἠπειρωτικὴν Ἠχώ», ἥτις ἔχει ἀναλάβει ἐργολαβικῶς τὸν διωρισμὸν τοῦ τρὶς ἤδη παυθέντος καὶ τρὶς ἐπανορισθέντος Νομάρχου Πρεβέζης κ. Μπέμπηνες Γενικὸν Διοικητὴν Ἠπείρου! ὅτι ὁ Κος Πάγκαλος ἐξεφράσθη κατά τὸ ἐν τῇ Νήσῳ τῶν Ἰωαννίνων παρατεθὲν πρὸς τιμήν του ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Ἰωαννίνων Κου Σπυρίδωνος γεῦμα, ὅτι ὁ κ. Μπέμπης ἀποτελεῖ πολύτιμον πολιτικὸν κεφάλαιον ἐν Ἠπείρῳ! Διαψεύδομεν κατηγορηματικώτατα καὶ τοῦτο, καθόσον ἤμεθα καὶ ἡμεῖς εἰς τὸ θαυμάσιον ἐκεῖνο γεῦμα καὶ οὐδόλως ἠκούσαμεν τὴν τόσον κωλακευτικὴν διὰ τὸν κ. Μπέμπην ἔκφρασιν ταύτην τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας. Τέλος εἴδομεν καὶ εἰς τὸν συνάδελφον «Κήρυκα» μακροσκελῆ ἔκθεσιν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ἐντεῦθα Κέντρου Ἀσφαλείας ταγματάρχου κ. Ἀθ. Παπαθανασίου ὅτι ἂν δὲν ἐτύχαννεν αὐτός, ἐκ θείας Προνοίας, νὰ εἶναι πλησίον τοῦ Κου Παγκάλου, οὐδένα Ἠπειρώτην θὰ ἐδέχετο οὗτος εἰς ἐκρόκσιν καὶ οὐδὲν ζήτημα Ἠπειρωτικὸν θὰ ἔλυε!

Καὶ οἱ μὲν ἀπεσταλμένοι τοῦ κ. Ἀραβαντινοῦ καὶ οἱ ὑπερασπισταὶ τοῦ κ. Μπέμπη ἔχουν ἐπὶ τέλους τὸ δικαίωμα νὰ γράφουν ὅτι θέλουν ἀνευθύνως, ἀλλ' ὁ Διευθυντὴς τοῦ ἐντεῦθα Κέντρου Ἀσφαλείας ταγματάρχης κ. Παπαθανασίου ὤφειλε χάριν τῆς θέσεως, ἣτις οὕτως ἢ ἄλλως τῷ ἀνετέθη νὰ εἶναι εὐλαβέστερος καὶ πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας, καὶ πρὸς τὴν θέσιν, ἣν κατέχει, καὶ πρὸς τὸν Ἠπειρωτικὸν Λαόν, οὗ τινος ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς θέσεώς του ἐπιδιώκει τὰς ψήφους!

Ἤμεθα καὶ ἡμεῖς φίλοι τοῦ Κου Παγκάλου, ἀπὸ τῆς ἡμέρας μᾶλιστα καθ' ἣν κατέλαβε τὴν ἔξουσίαν ἀλλὰ δὲν πολιτευόμεθα ζητοῦντες τὰς ψήφους τοῦ Ἠπειρωτικοῦ Λαοῦ διὰ μέσου τοῦ Κου Παγκάλου, ὡς αὐτὸς καὶ οἱ ἄλλοι, ἀλλὰ τὰς ζητοῦμεν ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὸν Ἠπειρωτικὸν Λαόν, τὸν ὁποῖον ὑπερασπίσαμεν καὶ ὑπερασπιζόμεθα καὶ τὸν ὁποῖον ἐγνωρίσαμεν καὶ μᾶς γνωρίζει! Πάντοτε, Κύριοι ἐκμεταλλευταὶ τῆς φιλίας ἢ τῆς εὐνοίας τοῦ Κου Παγκάλου, ὁ καιρός, καθ' ὃν οἱ Ἠπειρῶται ἐψηφίζαν ἄγνωστα καὶ ἀπήμαντα ὑποκείμενα ἐν ὀνόματι τοῦ Βενιζέλου, διὰ νὰ ἐγκαταλειφθῇ ἡ Ἤπειρος, ὡς μὴ Ἑλληνικὴ Χώρα. Ὁ Κος Πάγκαλος δὲν εἶναι, εὐτυχῶς Βενιζέλος. Θηρεύων βουλευτὰς ἀνδράποδα, ἀλλά, ὡς ἔξυπνος καὶ εὐφυὴς ἄνθρωπος θέλει βουλευτὰς ἀρεστοὺς γνωστοὺς εἰς τὸν Ἠπειρωτικὸν Λαόν. Ἂν, Κύριοι, ἐσεῖς εἶσθε ἀρεστοὶ καὶ γνωστοὶ εἰς τὸν Ἠπειρωτικὸν Λαόν, διατί περισκέπτεσθε ὄπισθεν τοῦ Κου Προέδρου τῆς Δημοκρατίας! Διὰ νὰ σᾶς δώσῃ τὰς Ἠπειρωτικὰς ψήφους ὁ Κος Πάγκαλος. Ἀλλ' ἂν τοῦτο συμβῇ, τότε δὲν θὰ εἶσθε οἱ ἀρεστοὶ καὶ γνωστοὶ εἰς τὸν Ἠπειρωτικὸν Λαόν, ἀλλ' οἱ διωρισμένοι ὑπηρέται τοῦ Κου Παγκάλου! Ἤμεθα πεπεισμένοι ὅτι ὁ Κος Πάγκαλος δὲν θέλει ὑπηρέτας ἀπὸ τὴν Ἤπειρον! Τὸ λέγομεν πρὸς τιμήν του!

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

Καὶ ἡ «Ἤπειρος» καὶ ἡ «Ἐλευθερία» ἀφιέρωσαν κύρια ἄρθρα ἐπὶ τῆς ἐτυμηγορίας τῶν Ἐνόρκων Ἰωαννίνων διὰ τὴν ἐπὶ ἀνθρωποκτονίᾳ δίκην κατὰ τῆς ἐκ Κερκύρας Μαρίας Γράβαρη, καταλύξασαν εἰς ὅλως ἀντίθετα συμπεράσματα.

Ἡ «Ἤπειρος» ὑποστηρίζει ὅτι ἡ ὑπὸ τῆς φονέως ἀθωωτικὴ ἐτυμηγορία τῶν Ἐνόρκων ἦτο δικαία καὶ ἐξηνέχθη κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς συνειδήσεως, ἐξυψώσασα τὰς περὶ ἠθικῆς καὶ τιμῆς ὑγιεῖς ἀρχὰς τοῦ Ἠπειρωτικοῦ Λαοῦ.

Ὅλως τοὐναντίον ὁ Διευθυντὴς τῆς «Ἐλευθερίας», ἐπὶ ἄλλου πεδίου ἱστάμενος, εὗρεν ὅτι οἱ κ.κ. Ἔνορκοι Ἰωαννίνων «διὰ τῆς ἀθωωτικῆς ἐτυμηγορίας των ἠδίκησαν ἑαυτούς, ἠδίκησαν τὰ θρυλικὰ Γιάννινα, ἠδίκησαν αὐτὴν τὴν Ἤπειρον, ἠδίκησαν ἐπὶ τέλους ἕνα τάφον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου πᾶς Ἠπειρώτης ὀφείλει ἕνα τρισάγιο καὶ ἕνα κηρὶ εὐγνωμοσύνης!»

Μεγάλως ἐπέδρασε, φαίνεται, ἐπὶ τῆς συνειδήσεως τῶν Ἐνόρκων καὶ τοῦ ἀκροατηρίου ἡ ἐπὶ Δικαιοπρίου κατάθεσις καὶ διαβεβαίωσι τῆς κατηγορουμένης ὅτι, ἀφοῦ τὸ θῦμά της ἔθηκε τὴν χεῖρά του ἐπὶ τῆς λάρυγκος τοῦ «Ἁγίου» καὶ τῇ ὥρκισθη ὅτι θὰ τὴν ἔκαμενόμουν σύζυγόν του, ἐπείσθη εἰς τὸν ὅρκον του αὐτὸν, τοῦ παρεδόθη καὶ «ἔγεινε δική του»!

Ὁ κ. Γ. Δ. Χατζῆς, ὁρμηθεὶς ἐκ τῶν λόγων της τούτων μετὴν διακρίνουσαν αὐτὸν λεπτὴν αἰσθηματικότητα καὶ τὴν γνωσιὴν χάριν καὶ δύναμιν τοῦ καλάμου του, ἔγραψεν ἐν τῇ «Ἠπείρῳ» του συγκινητικὸν ὑπὲρ τῆς φονέως χρονογράφημα ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ Ἅγιος»

Ἀλλὰ θὰ εἶχέ τις νὰ παρατηρήσῃ εἰς τὴν ἀφιερέσασαν μιαν νέαν καὶ πολύτιμον ζωὴν ὅτι, ἀφοῦ ἐβρεύζετο νὰ παρεντεθῇ τις μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ θύματος, «διὰ τὰ γείτη δική του», ἥκιστα ἁρμόδιος ἦτο «ὁ Ἅγιος», ὁ ὁποῖος ἔπρεπε νὰ ἀφεθῇ ἀδιατάρακτος εἰς τὸν γαλήνιόν του καὶ μακάριον ὕπνον, χωρὶς νὰ τὸν διαμίξῃ αὐτὴ εἰς τὰ σχέδιά της. Ἁρμόδιος ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἁπλούστατα ἦτο ἕνας παπᾶς, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν λειτουργικὴν ἐπέμβασιν ἔπρεπε νὰ καταφύγῃ καὶ κατόπιν νὰ παραδοθῇ εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ ἐραστοῦ της. Αὐτὸ πράττουν αἱ τίμιαι κόραι τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ αὐτὸ ἐπιβάλλουν τὰ ἀγνὰ ἔθιμα τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, σεβαστὰ παραμείναντα ἐπὶ αἰῶνας ὑπὸ διαφόρους θρησκευτικοὺς τύπους κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ μακραίωνος βίου τοῦ Ἔθνους μας.

Ὁ δὲ κ. Γ. Δ. Χατζῆς θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ τοῦ ὑπομνήσω ὅτι, γράφων τὸ συγκινητικὸν χρονογράφημά του ὁ «Ἅγιος», ἐλησμόνησε τὸ ἐν τῷ Συμποσίῳ τοῦ Πλάτωνος χωρίον: «Ὁ δὲ δειλότατον πάντων, ὅτι καὶ ὁμοῦντι μόνῳ συγγνώμη παρὰ Θεῶν ἐκβάντι τὸν ὅρκον· ἀφροδίσιον γὰρ ὅρκοι οὔφασιν εἶναι».

Ἐπεζητήθη κατὰ τὴν διαδικασίαν διαφοροτρόπως νὰ προκληθῇ ἡ γενικὴ συμπάθεια ὑπὲρ τῆς ἐγκαταλειφθείσης γυναικός.

Ἀλλὰ δὲν εἶνε ἄξιος δακρύων καὶ ὁ τάφος τοῦ φονευθέντος, ὁ ὁποῖος στιγμιαίαν ἀφροδίσιον νεανικὴν ὁρμὴν ἐπλήρωσε μὲ τὴν ζωήν του καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ ἐπιβληθῇ τιμωρία καὶ ποινὴ εἰς τὴν οὕτως ἐσκεμμένως ἐξαφανίσασαν μίαν χρήσιμον ὕπαρξιν;

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ὁ Ἐπιθεωρητὴς τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως Πωγωνίου, τοῦ ὁποίου τ' ὄνομα δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει, μεταβὰς εἰς τὰ Δολιανά, ἐκακοποίησε τὴν Διδασκάλισσαν, καὶ πίξ—λὰξ ἐξέβαλεν αὐτὴν ἐκ τοῦ Σχολείου, ἐνώπιον ὅλων τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν.

Πιθανὸν ἡ Διδασκάλισσα νὰ εἶχε σφάλει οὕτως ἢ ἄλλως, καὶ ἦτο ἀξία κάποιας τιμωρίας δωικητικῆς, ἀλλ' ὁ βάρβαρος τρόπος τοῦ κ. Ἐπιθεωρητοῦ, ποὸς αὐτήν, ὡς γυναῖκα, εἶνε ἀξιοκρατάκριτος καὶ ἀποροῦμεν πῶς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἐνεπιστεύθη τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν δημοτικῶν Σχολείων τοῦ Πωγωνίου εἰς τοιοῦτον Ἐπιθεωρητήν, ἀγνοοῦντα καὶ τὰ στοιχειωδέστερα, τοῦ ἀνθρώπου καθήκοντα τοῦ διεξάγοντος μίαν τοιαύτην κρατικὴν ὑπηρεσίαν!

Φέροντες τὰ ὑπ' ὄψιν τοῦ ἐν λόγῳ Ὑπουργοῦ, ἀπαιτοῦμεν τὴν αὐστηρὰν αὐτοῦ τιμωρίαν, ὅπως δι' αὐτῆς διδαχθῇ τὸν τρόπον τοῦ συμπεριφέρεσθαι πρὸς τὴν Κοινωνίαν!

Ἕνας κτηνάνθρωπος στὸ Λουζέτσι τῶν Κιτσανοχωρίων, ἀκούων εἰς τ' ὄνομα Παναγιώτης τοῦ Διαμάντη, ἡλικίας 24 ἐτῶν καὶ ἄγαμος, τὸ μεσονύκτιον τῆς 23 παρελθόντος Μαΐου πρὸς τὴν 24 ην, ὀρεγόμενος ν' ἀπολαύσῃ τῆς ὡς ῥόδον τρυφερᾶς διδασκαλίσσης μετέβη εἰς τὴν κατοικίαν της, ἔθραυσε τὴν σιδερᾶν ἐνὸς παραθύρου, καὶ ἀφοῦ ἔδεσε τὴν ὑπνώττουσαν γραῖαν ὑπηρέτριαν, ἐβίασε τὴν κλεδονιὰν τῆς θύρας τοῦ δωματίου τῆς ὡς στρουθίον ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἰερωμούσης διδασκαλίσσης, ἐρρίφθη ἐπ' αὐτῆς λάγνος, ὅπως τὴν βιάσῃ. Ἀλλ' ἡ διδασκάλισσα, καίτοι νεαρωτάτη καὶ σωματικῶς ἀδυνατωτάτη ὑπερήσπισεν ὡς λέαινα τὴν τιμήν της, μεταίως κραυγάζουσα τοὺς ὑπνώττοντας κατοίκους τοῦ χωρίου εἰς βοήθειάν της, κατὰ δὲ τὴν μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ κτηνανθρώπου τούτου πάλην, κατώρθωσεν, ὅπως ἦτο ξεπόλυτη καὶ μὲ τὰ νυχτικά της, νὰ διαφύγῃ ἄθικτος καὶ νὰ ξεπεναχτῇ στὴν βρύσιν τοῦ χωριοῦ, κράζουσα γοερῶς εἰς βοήθειαν τὸν Κόσμον, ὅπου τὴν ἠκολούθησεν ὁ διώκτης της, ὅστις, φοβηθείς, μὴ ἐξεγερθῇ ἐπὶ τέλους τὸ χωριὸ ἐκ τοῦ ὕπνου, ἐτράπη εἰς φυγήν. Ἐπὶ τέλους ἐξύπνησεν ὁ Πρόεδρος τοῦ χωριοῦ καὶ ἔσπευσε πρὸς βοήθειάν της καὶ ἄλλοι πολλοί, οἵτινες, μεταβάντες εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἐν λόγῳ σατύρου, εὗρον αὐτὸν μόλις ἐλθόντα ἐκ τῆς ἐγκληματικῆς του πράξεως, ἐρωτηθεὶς δὲ ἠρνήθη τελείως τὴν ἐνοχήν του. Τὴν ἐπαύριον κατηγγέλθη ἡ πρᾶξις εἰς τὸν Σταθμάρχην Κοτορτσίου, ὅστις, συλλαβὼν αὐτὸν προσήγαγεν ἐνώπιον τοῦ κ. Εἰσαγγελέως, προφυλακισθέντα καὶ εἶτα ἀπολυθέντα! Ὁμολογοῦμεν ὅτι ὁκ. Εἰσαγγελεὺς ἐφάνη λίαν ἐπιεικὴς πρὸς τὸν κτηνάνθρωπον αὐτόν, ἀλλ' εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ τὸν τσεκουρώσῃ εἰς τὴν κατ' ἀντιμωλίαν δίκην του.

Ὁ Στρατηγὸς Διαλέτης, ὁ ἔντιμος, ἀνδρεῖος κι' ἔνδοξος αὐτὸς στρατιώτης, ὁ διοικῶν σήμερον τὸν Στρα-

"ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ,,
ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ
ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ
ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΚΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Ἐτησία Συνδρομὴ

Ἐσωτερικοῦ	Δρ.	75
Ἐξωτερικοῦ	Φρ.	75
Ἀμερικῆς	Δολ.	5

τὸν τῆς Ἠπείρου μετ' αὐστηρότητος μέν, ἀλλὰ καὶ πατρικῆς ἀγάπης, συνδέει κατ' αὐτὰς ἀρρήκτως τ' ὄνομά του μὲ αὐτὸν τὸν Στρατόν. Ἱδρύει στρατιωτικὸν Σανατόριον ἐν Κονίτσῃ διὰ τοὺς πολυπληθεῖς ὁπλίτας τοῦ Στρατοῦ τῆς Ἠπείρου ἀπὸ ἑκατὸν κλίνας καὶ μὲ ἐπίδομα 15 δραχμῶν ἡμερησίως δι' ἕκαστον ὁπλίτην τοῦ Σανατορίου τούτου. Οἱ νοσηλευόμενοι τήν μὲν νύκτα θὰ διέρχωνται ἐντὸς τοῦ εὐρυχωροτάτου Σανατορίου, τήν δὲ ἡμέραν εἰς τὸ παρακείμενον δάσος πευκῶν, ὡς νὰ ἦσαν εἰς τὸ Νταβὸς τῆς Ἑλβετίας!

Ἐτὸς τοῦ εὐεργετικωτάτου τούτου διὰ τὸν Στρατὸν τῆς Ἠπείρου ἔργου του, ἱδρύει ὁ φιλοστρατιώτης Στρατιώτης μας καὶ θερμὰ στρατιωτικὰ λουτρὰ ἐντὸς τῆς πόλεως Ἰωαννίνων, παρακειμένως τοῦ Στρατιωτικοῦ Γυμναστηρίου.

Καὶ ταῦτα, πάνταἄνευ τῆς παραμικρᾶς δαπάνης ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου! Ἰδοὺ τί κάμνει ἕνας Στρατηγὸς πατήρ, ὅταν θέλῃ!

Κοσμικὴ Κίνησις

Σύστασις Ἱερατικοῦ Συνδέσμου

Εὐχαρίστως ἀναγγέλλομεν ὅτι συνεστήθη ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Α.Σ. τοῦ Μητροπολίτου Ἰωαννίνων Κυρ Σπυρίδωνος, Ἱερατικὸς Σύνδεσμος, τοῦ ὁποίου σκοπὸς εἶνε ἡ ὑπεράσπισις τῶν συμφερόντων τοῦ Κλήρου τῆς περιφερείας τῆς Μητροπόλεως Ἰωαννίνων, καὶ ἡ ἐκ τῶν πόρων αὐτοῦ συντήρησις τῶν ἀπόρων χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν κληρικῶν.

Τὸ πρῶτον Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀπετέλεσαν οἱ ἀκόλουθοι κληρικοὶ κατόπιν σχετικῆς ἐκλογῆς.

Πρόεδρος ὁ Πανοσιολογιώτατος Πρωτοσύγκελλος τῆς Μητροπόλεως Ἰωαννίνων καὶ Καθηγούμενος τῆς ἐν τῇ Νήσῳ Ἱ. Μονῆς τῆς Ἐλεούσης Κυρ Γρηγόριος, ἀντιπρόεδρος καὶ ταμίας ὁ Ἀρχιμανδρίτης Παπᾶ Σωτήριος, Γραμματεὺς ὁ Διάκονος κ. Γρηγόριος Μαρκόπουλος καὶ μέλη: οἱ Ἀρχιμανδρίτης Παπᾶ Χριστόδουλος, Οἰκονόμος Παπᾶ Ἀθανάσιος καὶ Σακελλάριος Παπᾶ Παπαναγιώτης.

Συγχαίροντες τοὺς ἱδρυτὰς τούτους τοῦ ἱερατικοῦ Σωματείου τῆς Ἠπείρου εὐχόμεθα ὅπως μιμηθοῦν τὸ ὄντως λαμπρὸν τοῦτον ἔργον καὶ οἱ κληρικοὶ τῶν ἄλλων Ἠπειρωτικῶν Μητροπόλεων.

Ἀφίξεις

Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. Εὐάγγελος Χρ. Πετσανᾶς καὶ ἀνεχώρησεν διὰ τὸ χωρίον του Γρανίτσαν τῶν Κουρέντων.

Ἐκλεκτοὶ Γάμοι.

Ἐτελέσθησαν τὴν Κυριακὴν τῆς 6ης τρέχοντος ἐν Ἀραχωβίτσᾳ τῶν Κουρέντων οἱ γάμοι τοῦ κ. Λεωνίδα Γκανιάτσα ἀνεψιοῦ τοῦ κ. Ἀθαν. Γκανιάτσι, μετὰ τῆς Δίδος Εὐαγγελῆ θυγατρὸς τοῦ αἰδεσ. Οἰκονόμου Παπᾶ Δημητρίου ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου. Ὁ εὐτυχὴς οὗτος γάμος ἔγεινε κατὰ τὰ παλαιὰ ἤθιμα μὲ βιολιά, μὲ τραγούδια καὶ χορούς καὶ ἐκράτησε τρεῖς ἡμέρας.

Ἡ «Ἐλευθερία» ραίνει μὲ ἄνθη τὸ νεαρὸν καὶ εὐάρμοστον ζεῦγος, εὐχομένη αὐτῷ νᾶναι καλορροίζικο.

—Εὐχαρίστως ἐπληροφορήθημεν ὅτι ἐτελέσθησαν ἐν Κορίνθῳ τὴν 3ην τρέχοντος οἱ ταιριαστοὶ γάμοι τοῦ κ. Κων. Κοντομήτρου, ὑπολογαγοῦ, διοικητοῦ τοῦ τέως δημοκρατικοῦ Λόχου Ἰωαννίνων καὶ ἀδελφοῦ τῆς Κας Θωμαΐ Σωτηριάδη, ἐμπόρου τῆς πόλεώς μας μετὰ τῆς Δίδος Μαργαρίτας Γ. Ὀρειάνου καὶ τοῦ κ. Ἰω. Χ. Καραντζοπούλου, ὑπολογαγοῦ μετὰ τῆς Δίδος Βασιλικῆς Κοντομήτρου. Εἰς ἀμφοτέρα τὰ εὐτυχῆ ζεύγη ἀποστέλλομεν τὰς ἐγκαρδιωτέρας τῶν εὐχῶν μας.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ Δήμαρχος Ἰωαννιτῶν γνωστοποιεῖ ὅτι σήμερον 14ην Ἰουνίου 1926 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 5ην μ.μ. διενεργηθήσονται ἐν τῷ Δημαρχιακῷ Καταστήματι αἱ ἑξῆς πλειοδοτικαὶ δημοπρασίαι 1) ἐκμισθώσεως φόρου ἰχθύων κλπ. ἔτους 1926—1927 τελειωτική, 2) ἐκποιήσεις 7 κάρρων πρώην ἐκτελούντων τὴν ἀποκομιδὴν τῶν ἀπορριμμάτων τῶν οἰκιῶν κλπ. καὶ 3) ἐκποίησις 7 κτηνῶν. Οἱ βουλόμενοι δύνανται καθ' ἑκάστην νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν ἐπὶ ὅλων ἐν γένει τῶν αἰτημάτων των, προσερχόμενοι εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Β.΄ Γραμματέως τοῦ Δήμου.

Ἰωάννινα 9 Ἰουνίου 1926.

Ὁ Δήμαρχος

Σ. Πυρσινέλλας

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὸ Ὑποκατάστημα Ἐθνικῆς Τραπέζης Ἰωαννίνων ἀνακοινοῖ ὅτι οἱ ἔχοντες οἱονδήποτε ἐμπράγματον δικαίωμα ἐπὶ ἀκινήτων ἀνταλλαγέντων Μουσουλμάνων, εἴτε εἶνε, κάτοχοι ἢ ὀφείλουσι, ἐντὸς ἑξαμήνου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς συντακτικῆς ἀποφάσεως (3 Ἀπριλίου 1926) νὰ ἐπιδώσωσιν ἡμῖν διὰ δηλώσεώς των μετὰ τῶν νομίμων δικαιολογητικῶν τὰ συνιστῶντα καὶ τὸ δικαίωμά των στοιχεῖα, ἄλλως τὸ δικαίωμά των παραγράφεται ἀνεξαρτήτως τοῦ δικαιοστασίου.

(Ἐκ τοῦ Ὑποκαταστήματι Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.)

Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ Τοπικὴ Ἐπιτροπὴ Διαχειρίσεως Μουσουλμανικῶν Κτημάτων Πρεβέζης:

Ἐκτίθησιν

Εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως τὰ κάτωθι ἀστικὰ μουσουλμανικὰ κτήματα κείμενα, ἐντὸς τῆς πόλεως Πρεβέζης καὶ ἐν τῇ κεντρικῇ ὁδῷ αὐτῆς.

1) Τὸ ὑπ' ἀριθ. 33 μαγαζεῖον τῆς Μουσουλμανικῆς Κοινότητος.

2) Τὸ ὑπ' ἀριθ. 34 μαγαζεῖον τῆς Μουσουλμανικῆς Κοινότητος.

Ἐλάχιστον ὅριον προσφορᾶς ἀμφοτέρων δρχ. 57.000. Ἡ δημοπρασία διεξαχθήσεται τὴν 4 τοῦ μηνὸς Ἰουλίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 π.μ. ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ.

Λεπτομερεῖς ὅροι βάσει τῶν ὁποίων διεξαχθήσεται ἡ δημοπρασία, εἰ σὶν κατατεθειμένοι εἰς τὸ ἐνταῦθα Ὑποκατάστημα Ἐθν. Τραπέζης καὶ οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν.

Ἐν Πρεβέζῃ τῇ 8 Ἰουνίου 1926

Ἐθνικὴ Τράπεζα.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΛΗΣΤΕΙΑ 17 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ ΔΡΑΧΜΩΝ ΚΑΙ Η ΟΚΤΑΠΛΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΩΝ ΣΥΝΟΔΩΝ ΧΡΗΜΑΤΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Ἰωάννινα 14 Ἰουνίου 1926— Τὴν μεσημβρίαν τοῦ παρελθόντος Σαββάτου 12 τρέχοντος, τὸ ἐνταῦθα Ὑποκατάσταμα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀπέστειλε μὲ τὸ αὐτοκίνητον τοῦ ἐκ Πρεβέζης μηχανοδηγοῦ Δράκου τὸν ὑποταμίαν Χαρίτωνα Καρπούζην καὶ τοὺς ἀρχικλητῆρας αὐτοῦ Παναγιώτην Καλλίγερον καὶ Σπῦρον Μπόλλαν τὸν γνωστὸν ὁπλαρχηγὸν τῆς Βορείας Ἠπείρου, συνοδευομένους ὑπὸ τεσσάρων χωροφυλάκων. Εἰς τὸ ἴδιον αὐτοκίνητον εισῆλθε καὶ ὁ ἐπ' ἀδείᾳ ἀνηχωρῶν εἰς Ἀθήνας διευθυντὴς τοῦ Ὑποκαταστήματος τούτου κ. Ἀλεξ. Λιβαδεὺς, συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν στενῶν του φίλων κ. Βλαδιμήρου Λαζαρίδη καὶ Βασιλείου Παπαγεωργίου, ἐμπόρου.

Ἀσφαλῶς, τὸ ἐνταῦθα Ληστοπρακτορεῖον ἢ τὸ ἐν Φιλιππιάδι, ἢ, τὸ πιθανώτερον τὸ ἐν Πρεβέζῃ ἀντελήφθη ὅτι αἰτία τῆς καθόδου τόσων Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, συνοδευομένων μάλιστα ὑπὸ τῶν δύο ἐνόπλων κλητήρων τῶν τεσσάρων χωροφυλάκων ἀντελλήφθη ὅτι ἐπρόκειτο περὶ χρηματαποστολῆς ἑκατομμυρίων καὶ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα τοῦ Σαββάτου πρὸς τὴν Κυριακὴν διωργανώθη ἡ ληστρικὴ ἐπίθεσις, ἐκ διαφόρων προχείρων κακοποιῶν στοιχείων ἐξ ὧν γέμιων τὸ περὶ τὴν Φιλιππιάδα χωρία, ἀποκλειομένης τῆς ἰδέας ὅτι ἡγεῖτο τῆς συμμορίας ὁ ἐπικηρυγμένος λῃστάρχος Τσιόγγας, καθόσον οὗτος πρὸ ἑνὸς ἤδη καὶ ἡμίσεως μηνὸς εὑρίσκεται ἐνὰ τὰ θέρετρα τοῦ Ζαγορίου, ὅπου μετενάστευσαν τὰ Τσιελεγγᾶτα. Τὴν ἐπαύριον, λοιπόν, Κυριακὴν πρωΐ, τὸ μεταξὺ Πέτρας καὶ Καντζᾶ μέρος, ὅπου εἶχε λάβει χώραν ἐσχάτως καὶ ἡ ληστεία τῶν τριῶν αὐτοκινήτων, ἦτο ὑπὸ τὴν κατοχὴν δεκαπέντε περίπου λῃστῶν, στρατιωτικὰ ἐνδεδυμένων ἐξ ὧν οἱ ἡμίσεις μόνον κατεῖχον τὸ λατάλληλον σημεῖον τῆς ὁδοῦ, καὶ ὄντως ἡ χρηματοστιγλή, ἀναχωρήσασα τὴν 7ην πρωϊνὴν ἐκ Πρεβέζης ἀντὶ τῆς προαποφασισμένης 12ης τῆς μεσημβρίας, διερχομένη ἐκεῖθεν τὴν 8 καὶ 30 πρωϊνήν, εὗρε τὴν ὁδὸν ἐπὶ τοῦ 74 χιλιομέτρου φραγμένης διὰ χονδρῆς γρεντᾶς (δοκοῦ), συγχρόνως δὲ φωνεῖται διὰ τῆς πρώτης ὁμοβροντίας τῶν λῃστῶν ὁ μηχανοδηγός, τὸ δὲ αὐτοκίνητον, ἀφεθὲν εἰς τὴν τύχην του ἀνετράπη πρὸ τοῦ φραγμοῦ. Οἱ λῃσταί, ἐπιτυχόντες εἰς τὴν ἐπιχείρησίν των, διὰ τριῶν ἢ τεσσάρων ὁμοβροντιῶν ἐφόνευσαν τοὺς, ἐπιβαίνοντας τοῦ αὐτοκινήτου, τρεῖς ὑπαλλήλους τῆς Τραπέζης, ἐκ τῶν χωροφυλάκων καὶ τὸν ἔμπορον Βασίλ. Παπαγεωργίου, ἀνελθόντων οὔτε τῶν θυμάτων τῆς ληστρικῆς ἐπιχειρήσεως εἰς ἀκτὼ, διαφυγόντων τὴν καταστροφὴν τοῦ ἑνὸς χωροφύλακον καὶ τοῦ κ. Βλαδιμήρου Λαζαρίδου τοῦ τελευταίου μάλιστα καλυφθέντων ὑπὸ τῶν δολοφονηθέντων καὶ νομισθέντος ὡς νεκροῦ, καὶ φέροντος δύο ἐπιπόλαια τραύματα, ἕνα εἰς τὴν δεξιὰν κνήμην καὶ τὸ ἕτερον εἰς τὸν ἀριστερὸν βραχίονα.

Μετὰ τὸ μέγα τοῦτο κακούργημα, ἡ ληστοσυμμορία, ἁρπάσασα τὸ ἑκατομμυριοφόρον κιβώτιον, ἀνῆλθεν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ παρακειμένου βουνοῦ καὶ διέρμεε τὸν θησαυρὸν ἔνθα εὑρέθησαν καὶ τεμάχια νοπροῦ λευκοῦ ψωμιοῦ τῆς ἀγορᾶς Φιλιππιάδος ἢ Πρεβέζης.

Ἡ ἀνακελία τοῦ φρικώδους κακουργήματος ἀνηγγέλθη ἐνταῦθα ἐκ τε Πρεβέζης καὶ Φιλιππιάδος περὶ τὴν μεσημβρίαν, ὁ δὲ πρῶτος μεταδώσας τὴν εἴδησιν ἦτο ὁ ἀδελφὸς τοῦ δολοφονηθέντος μηχανοδηγοῦ Δράκου, μηχανοδηγὸς καὶ αὐτός, ὅστις παρέλαβε καὶ τὸ πτῶμα τοῦ ἀδελφοῦ του καὶ τὸ μετέφερεν εἰς τὴν Πρέβεζαν. Εὐθὺς μόλις ἐγνώσθη τὸ δράμα τοῦτο, ὁ Μέραρχος Στρατηγὸς Δαλέτης καὶ ὁ Ἀνώτερος Διοικητὴς τῆς Χωροφυλακῆς Ἠπείρου ἀντισύνταγματάρχης κ. Γκεσερλῆς, παρακαθόντες δύναμιν ἀρκετὴν στρατοῦ καὶ χωροφυλακῆς μετέβησαν ἐπὶ τόπου, καὶ ὁ μὲν Στρατηγὸς ἐπέστρεψε ψὲς περὶ τὸ μεσονύκτιον, ὅτε ἐκομίσθησαν καὶ τὰ πτώματα τῶν θυμάτων των ὁποίων ἡ κηδεία θὰ γείνῃ σήμερον μετὰ μεσημβρίαν πάνδημος, δαπάνῃ τῆς Ἐθν. Τραπέζης.

Περιττὸν νὰ προσθέσωμεν ὅτι μεγάλη συγκίνησις κατέλαβε τὴν πολιν τῶν Ἰωαννίνων ἐπὶ τῷ ἀπαισίῳ τούτῳ ληστρικῷ κακουργήματι, ἕνεκα τοῦ ὁποίου ἐματαιώθη καὶ ἡ παιδικὴ ἑορτὴ τοῦ ἐρυθροῦ Σταυροῦ τῆς διανομῆς τῶν δώρων, τὰ ὁποῖα οἱ Ἐρυθροσταυρῖται παῖδες τοῦ Κανναδᾶ ἀπέστειλαν πρὸς τὴν μαθητιῶσαν νεολαίαν Ἰωαννίνων.

Ἀθῆναι 14 Ἰουνίου— Ἡ συνοδεία τῶν συνοδῶν τῆς χρηματαποστολῆς τῆς Ἐθνικῆς τραπέζης προυξενησεν οἰκτροτάτην ἐντύπωσιν ἐν Ἀθήναις.

Ὁ Πάγκαλος διέταξε τὸν Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν τῆς Χωροφυλακῆς Συνταγματάρχην Γάσπαρην νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Ἤπειρον καὶ νὰ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς καταδιώξεως τῆς ληστείας. Ὁμοίως διέταξε τὴν ἀπονομὴν ἰσοβίων συντάξεων εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν δολοφονηθέντων.

Ἀθῆναι 14— Ὁ Πάγκαλος ἐδήλωσεν ὅτι συντόμως θὰ γείνουν αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ, ρυθμιζομένου τοῦ ζητήματος τῆς πρωθυπουργίας ἐντὸς ἑβδομάδος.